

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 1 września 2015 r.

Poz. 7416

UCHWAŁA NR 14.149.2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 16 czerwca 2015 r.

w sprawie orzeczenia nieważności Uchwały Nr VI/34/2015 Rady Gminy Rusinów z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, składanej przez właściciela nieruchomości

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art.18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2012 r., poz. 1113 ze zm.) – **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie** uchwała, co następuje:

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr VI/34/2015 Rady Gminy Rusinów z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, składanej przez właściciela nieruchomości z powodu istotnego naruszenia art. 6j ust. 2, art. 6n ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391 z późn. zm.) i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101. poz. 926 ze.zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę Gminie Rusinów przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Przewodniczący Kolegium

Wojciech Tarnowski

Uzasadnienie

W dniu 29 maja 2015 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr VI/34/2015 Rady Gminy Rusinów z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, składanej przez właściciela nieruchomości. Stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, przedmiotowa uchwała podlega nadzorowi Izby.

Badając ww. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło, co następuje:

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Gminy w Rusinowie wskazała między innymi art. 6n ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zgodnie z tym przepisem „rada gminy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określa w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego warunki i tryb składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności:

- a) ich format elektroniczny oraz układ informacji i powiązań między nimi zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
- b) sposób ich przesyłania za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- c) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone.

W § 2 ust. 2 lit. b) badanej uchwały Rada Gminy w Rusinowie określiła, że deklaracje mają być przesyłane za pomocą środków komunikacji elektronicznej w sposób następujący:

„na skrzynkę podawczą Urzędu Gminy w Rusinowie zamieszczoną na serwisie e-puap w przypadku posiadania kwalifikowanego podpisu elektronicznego bądź zaufanego profilu lub przez elektroniczne biuro obsługi interesanta znajdujące się pod wskazanym w Uchwale adresem: <https://cu-ugrusinow.madkom.pl> (..)”.

Tak więc określony został sposób przesyłania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a także rodzaj podpisu elektronicznego.

Natomiast Rada Gminy w Rusinowie nie wypełniła wymogu określonego w art. 6n ust. 1 pkt 2) lit.a), czyli nie określiła formatu elektronicznego środków komunikacji elektronicznej oraz układu informacji i powiązań między nimi.

Zamieszczone we wskazanym przepisie ustawy określenie „w szczególności” oznacza, że podane wyliczenie jest wprawdzie otwarte, czyli podjęta uchwała może zawierać jeszcze dodatkowe elementy ale wymienione w przepisie wymogi muszą być uwzględnione.

I tak np. WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 16 września 2014 r, sygn. akt IV SA/Wr201/14, odnosząc się do użytego w przepisie określenia „w szczególności” stwierdził, że „uchwała rady gminy winna kompleksowo i szczegółowo regulować wszystkie przykładowo wskazane w upoważnieniu ustawowym kwestie i zagadnienia”.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że Rada Gminy w Rusinowie nie wypełniła dyspozycji art. 6n ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy, co należy traktować jako istotne naruszenie prawa.

Kolegium stwierdziło ponadto, że sposób wyliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określony w części H wzoru deklaracji dla właścicieli nieruchomości, na których stale zamieszkują mieszkańcy (sekcja H1) także narusza prawo.

Rada Gminy w Rusinowie postanowiła, że wysokość opłaty stanowi iloczyn stawki opłaty od gospodarstwa domowego zamieszkiwanego przez 1 osobę i ilości dodatkowych pojemników lub iloczyn stawki opłaty od gospodarstwa domowego zamieszkiwanego przez dwie lub więcej osób i ilości dodatkowych pojemników. Tym samym Rada Gminy w Rusinowie uzależniła wielkość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od ilości odprowadzanych odpadów, co w sposób rażący narusza art. 6j ust. 2 ustawy, który przewiduje jako opłatę od gospodarstwa domowego tylko stawkę opłaty, a opłatę należną od nieruchomości zamieszkałej stanowić powinien iloczyn stawki i ilości gospodarstw domowych, czego przedłożony wzór deklaracji także nie uwzględnia. Także przy innych metodach ustalania stawki opłaty przy nieruchomościach zamieszkałych, wymienionych w art. 6j ust. 1 wielkość opłaty jest niezależna od ilości odprowadzanych odpadów.

Ilość pojemników uwzględnia się tylko przy naliczaniu opłaty przy nieruchomościach nie zamieszkałych, o których mówi art. 6c ust. 2 ustawy.

Zgodnie z art. 6r ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada może ograniczyć ilość odpadów zielonych, zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy ale z tego uprawnienia nie skorzystała.

W związku z powyższym uzależnienie wielkości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, także od ilości odprowadzanych odpadów (ilości pojemników), uznać należy za rażące naruszenie prawa.

Sprzeczny z ustawą jest także zapis § 1 w części wyodrębniającej właścicieli nieruchomości zamieszkałych stale i sezonowo, a także tytuł części H2 o brzmieniu: „Dotyczy właścicieli nieruchomości, na których sezonowo zamieszkują mieszkańcy”.

Ustawa w art. 6j ust. 3b mówi o „nieruchomościach, na których znajdują się domki letniskowe, lub innych nieruchomościach wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku”.

Tak więc ustawa traktuje powyższe nieruchomości nie jako nieruchomości zamieszkałe, lecz jako szczególną kategorię nieruchomości niezamieszkałych. Podczas gdy określenie „zamieszkałe sezonowo” wskazuje na szczególną kategorię nieruchomości zamieszkałych, co sprzeczne jest z przytoczoną wyżej regulacją ustawową. Ponadto powyższe zapisy uchwały sprzeczne są z § 1 i z samym tytułem Uchwały Nr V/21/15 Rady Gminy Rusinów z dnia 26 marca 2015 r w sprawie odbierania i wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi odbieranymi z terenu nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe, lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku.

Kolegium stwierdziło także, że w załączniku do badanej Uchwały w cz. I zawarto wzór oświadczenia, jakie właściciel nieruchomości musi podpisać, składając deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi: „*Niniejszą deklarację składam świadomy/a o odpowiedzialności karnej z art. 233 Kodeksu Karnego (...)*”.

W związku z powyższym Kolegium zważyło co następuje:

Norma art. 233 § 1 i 6 KK penalizuje zachowanie polegające na złożeniu fałszywego oświadczenia, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. (Wyrok Sądu Najwyższego- Izba Karna z dnia 20 stycznia 2012 r. III KK 431/11).

Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zawiera takiej możliwości, w związku z powyższym brak jest podstawy prawnej do wprowadzenia takiego rygору.

W przypadku podania danych niezgodnych ze stanem faktycznym ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w art. 6o ust. 1 przewiduje inny tryb postępowania. Zgodnie z tym przepisem jeżeli Wójt Gminy podejmie uzasadnione wątpliwości, co do danych zawartych w deklaracji wszczyna postępowanie i określa w drodze decyzji wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę uzasadnione szacunki, w tym średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze. Nie ma zatem potrzeby posługiwania się prawem karnym przy określaniu wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ponadto, odpowiedzialność za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy przy składaniu uprawnionemu organowi deklaracji albo za niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nią danych została uregulowana w przepisie art. 56 ustawy Kodeks karny skarbowy (t.j. Dz.U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 z późn.zm.). Tak więc ustalenie we wzorze deklaracji obowiązku potwierdzenia przez składającego deklarację podanych danych oświadczeniem, że jest on świadomy odpowiedzialności karnej, wykracza poza zakres kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ustalania treści uchwały ustalającej wzór deklaracji.

Kolegium stwierdziło także, że w części I badanego wzoru Deklaracji zamieszczono wzór oświadczenia osoby wypełniającej Deklarację o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych dla potrzeb naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Również w tym przypadku uznać należy, że wprowadzenie obowiązku złożenia tego oświadczenia narusza prawo.

Stosownie do art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.) ustawę stosuje się do przetwarzania danych osobowych w kartotekach, skorowidzach,

księgach, wykazach i innych zbiorach ewidencyjnych. Ustawa pod pojęciem przetwarzania danych (art. 7 pkt 2 ustawy) rozumie jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Zgodnie z art. 1 ustawy każdy ma prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych. a przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce w zakresie i trybie określonym ustawą.

W ocenie organu nadzoru złożenie deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uprawnia organy gminy do ewentualnego wydania decyzji administracyjnych, tytułów wykonawczych, a nie do tworzenia zbiorów ewidencyjnych. Z tego także powodu obligatoryjna zgoda na przetwarzanie danych osobowych zawarta w złożonej deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jest niezgodna z wyżej przytoczonymi przepisami.

W zakresie związanym z ustalaniem wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uprawnienie organu podatkowego do przetwarzania danych osobowych wynika już z art.23 ust.1 pkt.2 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z tym przepisem przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. W przypadku danych wpisywanych do deklaracji mamy właśnie do czynienia z takim przypadkiem. Przetwarzanie danych służy do realizacji celu związanego z ustalaniem wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, obowiązek ten wynika z ustawy i nie jest konieczne żądanie na to dodatkowej zgody.

Ponadto stwierdzić należy, że przedmiotowa uchwała podjęta została na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 6n ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i stosownie do art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest aktem prawa miejscowego a jej regulacje muszą zawierać się w zakresie tego upoważnienia .Wprowadzenie do wzoru deklaracji regulacji wykraczających poza to upoważnienie należy uznać za istotne naruszenie prawa.

W związku ze stwierdzonymi istotnymi naruszeniami prawa Kolegium podjęło uchwałę jak w sentencji.